

Θεωρία Γραμμικού Προγραμματισμού

Διάλεξη 11: 18.11.2014

Διδάσκων: Σταύρος Κολλιόπουλος

Γραφείς: Μανιάτης Σπυρίδων & Μυρισιώτης Δημήτριος & Σ. Κ.

11.1 Ξανά περί lineality space

Υπενθυμίζεται η έννοια του lineality space και παρατίθεται ένα παράδειγμα σχετικό με αυτόν τον χώρο.

Ορισμός 11.1 Έστω πολυέδρο $P = \{x \mid Ax \leq b\}$. Ως lineality space του πολυέδρου P , ή $\text{lin}(P)$, ορίζεται η ποσότητα:

$$\text{rec}(P) \cap -\text{rec}(P) = \{y \mid Ay = 0\}.$$

Εναλλακτικά, κάποιος δύναται να γράψει

$$\text{lin}(P) := \text{rec}(P) \cap -\text{rec}(P) = \{y \mid Ay = 0\}.$$

Ο συγκεκριμένος όρος, μέχρι στιγμής, δεν έχει αποδοθεί ικανοποιητικά στα ελληνικά.

Παράδειγμα 11.1 Έστω ημίχωρος P , με

$$P = \{x \mid \alpha^T x \leq \beta\}.$$

Στο Σχήμα 11.1, παρουσιάζεται η μορφή του P με τρόπο τέτοιο ώστε εξηγείται η φύση του χώρου $\text{lin}(P)$, ως χώρου που περιέχει τις κατευθύνσεις που δεν οδηγούν εκτός του πολυέδρου.

11.2 Υποδηλούμενες Ισότητες

Ακολουθεί ο ορισμός των υποδηλούμενων ισοτήτων, που ανακύπτουν σε ένα σύστημα της μορφής $Ax \leq b$. Επίσης, παρουσιάζονται κάποια βασικά αποτελέσματα σχετικά με τις ισότητες αυτές.

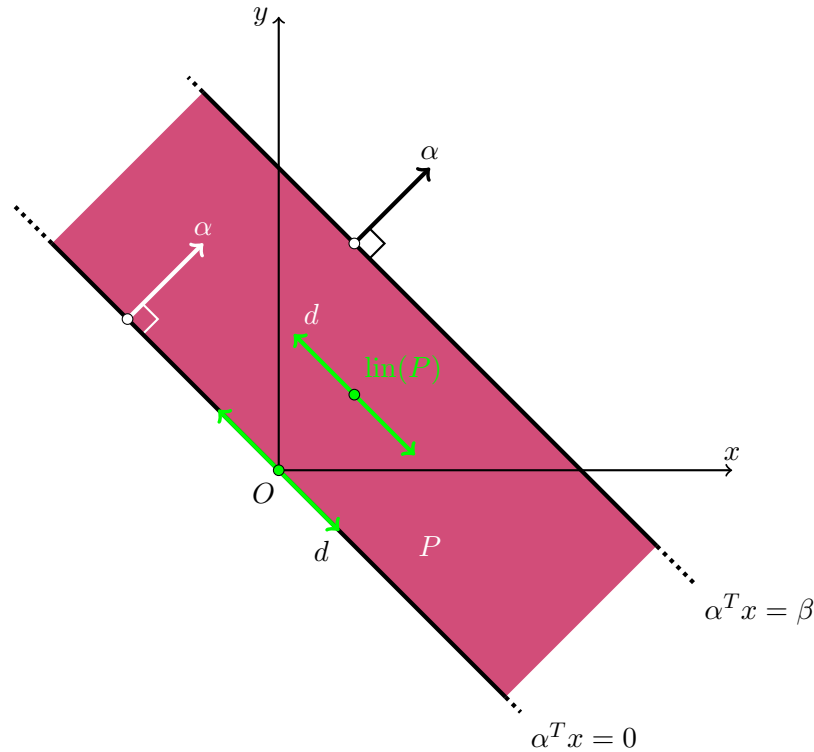
Ορισμός 11.2 Έστω σύστημα ανισώσεων $Ax \leq b$. Μία ανισότητα $\alpha_i^T x \leq b_i$ του συστήματος καλείται υποδηλούμενη ισότητα (implicit equality) αν

$$Ax \leq b \implies \alpha_i^T x = b_i.$$

Θεωρούμε ένα $P = \{x \in \mathbb{R}^n \mid Ax \leq b\}$. Αν η $\alpha_i^T x \leq b_i$ είναι υποδηλούμενη ισότητα του συστήματος

$$P = \{x \in \mathbb{R}^n \mid Ax \leq b\} \subseteq \{x \in \mathbb{R}^n \mid \alpha_i^T x = b_i\}.$$

Με βάση τον Ορισμό 11.2, το σύστημα $Ax \leq b$ διαμερίζεται σε δύο υποσυστήματα:

Σχήμα 11.1: Οι χώροι P και $\text{lin}(P)$.

1. Στο υποσύστημα $A^-x \leq b^-$, που περιέχει όλες τις υποδηλούμενες ισότητες του $Ax \leq b$, και
2. Στο υποσύστημα $A^+x \leq b^+$, που περιέχει τις υπόλοιπες ανισότητες του $Ax \leq b$.

Τα αντίστοιχα σύνολα δεικτών είναι τα I^- και I^+ και, αν $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$, τότε

$$I^- \cup I^+ = I^- \uplus I^+ = \{1, \dots, m\}.$$

Οπότε, σχετικά με το πολύεδρο P , έχουμε ότι

$$\begin{aligned} P &= \{x \in \mathbb{R}^n \mid A^-x \leq b^-, A^+x \leq b^+\} \\ &= \{x \in \mathbb{R}^n \mid A^-x = b^-, A^+x \leq b^+\}. \end{aligned}$$

Η Πρόταση 11.1, που ακολουθεί, αιτιολογεί την ύπαρξη κάποιου \bar{x} στο σχετικό εσωτερικό (relative interior) του πολύεδρου.

Πρόταση 11.1 Έστω μη κενό πολύεδρο $P = \{x \in \mathbb{R}^n \mid Ax \leq b\}$. Τότε

$$(\exists \bar{x}) [A^- \bar{x} = b^- \ \& \ A^+ \bar{x} < b^+].$$

Απόδειξη. Διακρίνουμε δύο περιπτώσεις, ανάλογα αν $I^+ = \emptyset$ ή $I^+ \neq \emptyset$.

$[I^+ = \emptyset]$ Στην περίπτωση αυτή το συμπέρασμα συνάγεται τετριμμένα, καθώς αν $I^+ = \emptyset$ κάθε ανισότητα είναι υποδηλούμενη ισότητα.

$[I^+ \neq \emptyset]$ Στην περίπτωση αυτή, έχουμε ότι

$$(\forall i \in I^+) (\exists x^i \in P) [\alpha_i^T x^i < b_i].$$

Οπότε, θέτουμε

$$\bar{x} = \frac{1}{|I^+|} \sum_{i \in I^+} x^i,$$

και παρατηρούμε ότι το συγκεκριμένο \bar{x} ικανοποιεί τις

$$A^-\bar{x} = b^- \text{ \& } A^+\bar{x} < b^+.$$

■

Ακολουθεί το Θεώρημα 11.1 που αποδεικνύει μερικές ενδιαφέρουσες ιδιότητες, για μη κενά πολύεδρα, βασιζόμενο στην έννοια των υποδηλούμενων ισοτήτων.

Θεώρημα 11.1 Έστω μη κενό πολύεδρο $P = \{x \in \mathbb{R}^n \mid Ax \leq b\}$. Τότε

(i) $\text{aff}(P) = \{x \in \mathbb{R}^n \mid A^-x = b^-\}$, και

(ii) $\dim(P) = n - \text{rank}(A^-)$.

Απόδειξη. Αποδεικνύουμε χωριστά τις δύο ιδιότητες.

(i). Ισχύει ότι

$$P \subseteq \{x \in \mathbb{R}^n \mid A^-x = b^-\}$$

οπότε,

$$\text{aff}(P) \subseteq \{x \in \mathbb{R}^n \mid A^-x = b^-\}.$$

Άρα απομένει να αποδειχθεί ότι

$$\{x \in \mathbb{R}^n \mid A^-x = b^-\} \subseteq \text{aff}(P).$$

Προς αυτήν την κατεύθυνση, θεωρούμε ένα αυθαίρετο σημείο $\hat{x} \in \mathbb{R}^n$, με

$$A^-\hat{x} = b^-$$

και θα προσπαθήσουμε να δείξουμε ότι $\hat{x} \in \text{aff}(P)$.

Από την Πρόταση 11.1, υπάρχει κάποιο \bar{x} τέτοιο ώστε

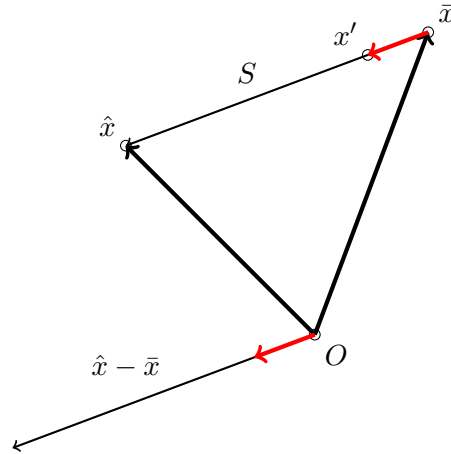
$$A^-\bar{x} = b^- \text{ \& } A^+\bar{x} < b^+. \tag{11.1}$$

Στη συνέχεια ορίζουμε ως S το ευθύγραμμο τμήμα που ενώνει τα σημεία \hat{x} και \bar{x} . Παρατηρούμε ότι

$$S \subseteq \{x \in \mathbb{R}^n \mid A^-x = b^-\}.$$

Θεωρούμε επίσης ένα σημείο $x' \in S$ που να βρίσκεται «αρκούντως κοντά» στο \bar{x} (βλ. Σχήμα 11.2) δηλ. για κατάλληλα μικρό $\varepsilon > 0$,

$$x' := \bar{x} + \varepsilon(\hat{x} - \bar{x}) = (1 - \varepsilon)\bar{x} + \varepsilon\hat{x}.$$

Σχήμα 11.2: Τα διανύσματα \bar{x} , \hat{x} και x' , και το ευθύγραμμο τμήμα S .

Έχουμε ότι $x', \bar{x} \in S$. Αν, επιπλέον, αποδείξουμε ότι $x' \in P$ μπορούμε να συνάγουμε ότι

$$\bar{x}, x' \in \text{aff}(P) \tag{11.2}$$

και, από την (11.2), ότι η ευθεία που φέρει το τμήμα S ανήκει στο $\text{aff}(P)$. Τελικά, επειδή $\hat{x} \in S$, λαμβάνουμε επίσης ότι

$$\hat{x} \in \text{aff}(P)$$

και η απόδειξη του (i) θα έχει ολοκληρωθεί. (Πιο άμεσα, επειδή $\hat{x} = (1/\varepsilon)x' - ((1 - \varepsilon)/\varepsilon)\bar{x}$ το \hat{x} είναι αφινικός συνδυασμός των x', \bar{x} . Άρα από την (11.2) παίρνουμε ότι $\hat{x} \in \text{aff}(P)$.)

Απομένει να δείξουμε ότι όντως $x' \in P$. Αρκεί να αποδείξουμε ότι

(a) $A^-x' \leq b^-$, και,

(b) $A^+x' \leq b^+$.

Εδώ υπάρχει ένα λεπτό σημείο. Αν δείξουμε ότι $A^-x' < b^-$ και $A^+x' \leq b^+$ έπεται ότι $x' \notin P$. Η συνύπαρξη των (α) και (β) στο ίδιο σύστημα απαγορεύει την αυστηρή ανισότητα στο υποσύστημα (α).

Αν θέσουμε $\theta_i = \varepsilon(\hat{x}_i - \bar{x}_i)$ από τον ορισμό του x' παίρνουμε ότι

$$x' = \begin{bmatrix} \bar{x}_1 + \theta_1 \\ \bar{x}_2 + \theta_2 \\ \vdots \\ \bar{x}_n + \theta_n \end{bmatrix}.$$

Από την (11.1), παρατηρούμε ότι— για κατάλληλο ε — η απόλυτη τιμή κάθε θ_i είναι «αρκούντως μικρή». Συνεπώς $A^+x' \leq b^+$. Επιπλέον

$$A^-x' = A^-(\bar{x} + \varepsilon(\hat{x} - \bar{x})) = b^- + \varepsilon(b^- - b^-) = b^-.$$

Άρα λαμβάνουμε ότι $x' \in P$.

(ii). Ισχύει ότι

$$\text{aff}(P) = \{x \in \mathbb{R}^n \mid A^\bar{=}x = b^\bar{=}\}.$$

Εύκολα αποδεικνύεται η παρακάτω πρόταση.

Πρόταση 11.2 (i) Τα σημεία $x_0, x_1, \dots, x_m \in \mathbb{R}^n$ είναι αφινικά ανεξάρτητα αν και μόνο αν $\dim(\text{aff}(\{x_0, x_1, \dots, x_m\})) = m$. (ii) Αν $\{x_0, x_1, \dots, x_m\} \subseteq X \subseteq \mathbb{R}^n$, είναι ένα μέγιστο σύνολο αφινικά ανεξάρτητων διανυσμάτων του X , τότε $\text{aff}(X) = \text{aff}(\{x_0, x_1, \dots, x_m\})$.

Από την Πρόταση 11.2 προκύπτει ότι

$$\dim(P) = \dim(\text{aff}(P)).$$

Επίσης

$$\begin{aligned} \dim(\text{aff}(P)) &= \dim(\{x \in \mathbb{R}^n \mid A^\bar{=}x = b^\bar{=}\}) \\ &\stackrel{\text{Γρ. Άλγ.}}{=} n - \text{rank}(A^\bar{=}). \end{aligned}$$

Η απόδειξη είναι πλέον πλήρης. ■

*11.3 Εναλλακτική απόδειξη του Θεωρήματος 11.1

Εδώ δίνουμε μια λίγο διαφορετική, αλγεβρική, απόδειξη των προτάσεων

- (i) $\text{aff}(P) = \{x \in \mathbb{R}^n \mid A^\bar{=}x = b^\bar{=}\}$, και
 (ii) $\dim(P) = n - \text{rank}(A^\bar{=})$.

Θεωρήστε τον γραμμικό υπόχωρο $L_P = \{x \in \mathbb{R}^n \mid A^\bar{=}x = 0\}$. Ισχύει ότι $L_P \supseteq \text{lin}(P)$. Θέτουμε $m^\bar{=} = \text{rank}(A^\bar{=})$. Η διάσταση του L_P είναι $n - m^\bar{=}$ και έστω $y^1, \dots, y^{n-m^\bar{=}}$ μια βάση του L_P . Για κατάλληλο $\varepsilon > 0$ έχουμε ότι $\bar{x} + \varepsilon y^i \in P$ για $i = 1, \dots, n - m^\bar{=}$. Αφού τα διανύσματα $\varepsilon y^1, \dots, \varepsilon y^{n-m^\bar{=}}$ είναι γραμμικά ανεξάρτητα τα διανύσματα $\bar{x}, \bar{x} + \varepsilon y^1, \dots, \bar{x} + \varepsilon y^{n-m^\bar{=}}$ είναι αφινικά ανεξάρτητα. Επομένως

$$\dim(P) \geq n - m^\bar{=}. \tag{11.3}$$

Όμως $P \subseteq \{x \in \mathbb{R}^n \mid A^\bar{=}x = b^\bar{=}\}$ και άρα η (11.3) ισχύει με ισότητα αφού $P \neq \emptyset$ και $\dim\{x \in \mathbb{R}^n \mid A^\bar{=}x = b^\bar{=}\} = \dim(L_P) = n - m^\bar{=}$.

Κατά συνέπεια, το σύνολο $\{x \in \mathbb{R}^n \mid A^\bar{=}x = b^\bar{=}\}$ είναι αφινικός υπόχωρος με τη μικρότερη δυνατή διάσταση ο οποίος περιέχει το P .

Ισχυρισμός 11.1 Έστω $X \subseteq Y$ δύο αφινικοί υπόχωροι στο \mathbb{R}^n . Αν $\dim(X) = \dim(Y)$, τότε $X = Y$.

Απόδειξη ισχυρισμού. Θέτουμε $m = \dim(X)$. Έστω $\{x_0, x_1, \dots, x_m\} \subseteq X$ ένα σύνολο $m + 1$ αφινικά ανεξάρτητων διανυσμάτων. Από την Πρόταση 11.2(ii) $\text{aff}(Y) = \text{aff}(\{x_0, x_1, \dots, x_m\})$. ■

Από τον Ισχυρισμό 11.1 παίρνουμε ότι $\text{aff}(P) = \{x \in \mathbb{R}^n \mid A^\bar{=}x = b^\bar{=}\}$ και η απόδειξη είναι πλήρης.